

Peter Annegarn: 'De tijd van het onderscheid tussen het socialistische Wallonië en het katholieke Vlaanderen is voorbij.' © Hugo Maris

Weg van het pessimisme

Erik De Smet

Samen met een hele ploeg trekt de Waalse Nederlander Peter Annegarn aan de kar van de Conseil Interdiocésain des Laïcs, zeg maar het Franstalige IPB. Al meer dan een halve eeuw probeert deze CIL een forum te zijn voor katholieke leken en hun organisaties in Franstalig Brussel en Wallonië. Tijd voor een kennismaking en een gesprek over de uitdagingen die zich stellen aan de Kerk in onze gewesten.

Franstalige lekenforum CIL staat op zijn onafhankelijkheid

Advertentie

meer info:
056 35 85 85

Onze traplift ...
... Uw comfort

**Comfortlift
coopman**

NV Coopman Liften
Heirweg 123 | B-8520 Kuurne
T 056 35 85 85 | F 056 35 58 65
comfortlift@coopman.be | www.coopman.be

stuur ons deze bon voor meer inlichtingen

NAAM _____ ✂

STRAAT - NR. _____

POSTNR. - GEMEENTE _____ TEL. _____

V01.0109

FORUM dus, maar voor wie precies? De CIL brengt afgevaardigden samen uit het onderwijs en uit tal van andere bewegingen waarin katholieke leken actief zijn. Voorzitter Peter Annegarn: „Bij de kerkelijke hiërarchie vertolken wij het standpunt van de leken. In maatschappelijke kwesties, zoals over armoede of euthanasie, praten wij als christenen. Al in 1946 stelde Pius XII immers dat de leken eveneens de Kerk zijn.” „Als platform van leken zijn wij volstrekt onafhankelijk”, benadrukt de voorzitter. „En wij hechten zeer aan die onafhankelijkheid, al nemen ook religieuzen en geestelijken deel aan onze vergadering. Mgr. Aloys Joustens, de bisschop van Luik, is altijd aanwezig op onze vergaderingen. De relatie met de hiërarchie is overigens prima.”

Dat neemt niet weg dat de CIL behoorlijk militant uit de hoek

kan komen, zoals in het verleden over de rol van de vrouw in de Kerk. „Onze algemene vergadering neemt na stemming een standpunt in”, verduidelijkt Annegarn. „Soms wijkt die mening af van die van de meerderheid, en gelukkig maar. Tot heuse confrontaties kwam het echter nog niet. Er zijn dan ook weinig 'conservatieve' tendensen in onze vergadering... Kritiek? Krijgen we nauwelijks. De CIL steunt voor zijn actie op de grote basisteksten van het Tweede Vaticaanse Concilie, *Lumen gentium* en *Gaudium et spes*, en gebruikt daarbij de overbekende methode van kardinaal Cardijn: zien, oordelen, handelen.”

Welke verschillen vallen op tussen de Kerk in Noord en Zuid, tus-

sen Wallonië en Vlaanderen? Peter Annegarn: „De tijd van het onderscheid tussen het 'katholieke' Vlaanderen en het 'socialistische' Wallonië is voorbij. Feit is wel dat de afkalving in Franstalig België al veel langer aan de gang is. Menig kerkgebouw staat leeg. In het Waals-Brabantse dorpje waar ik woon, gaan amper tien inwoners 's zondags ter kerke. Anderzijds zijn in Wallonië veel organisaties actief, ook in parochies, die uitdrukkelijk aanwezig willen zijn in de wereld van vandaag. Deze mensen willen als christen openlijk uitkomen voor hun geloof.”

En Annegarn vervolgt: „Tijdens de Europese jongerenontmoeting van Taizé op de Heizel waren er heel wat groepen uit Wallonië. Ik zie het dus niet somber in, maar clerus en hiërarchie moeten dan wel willen meewerken. Met een gesloten visie op Kerk en geloof lukt het nooit.”

Opmerkelijk is de samenwerking die de voorbije twee jaar op gang kwam tussen de CIL en het Interdiocesaan Pastoraal Beraad (IPB) in Vlaanderen. De secretariaten van beide lekenfora van de Kerk in België zetelen alvast samen in de Brusselse Guimardstraat en in november laatst vergaderden ze samen over het thema *Multiculturaliteit als pastorale uitdaging*. In het najaar van dit jaar volgt een tweede gezamenlijke sessie over de vrouw, niet alleen binnen de Kerk, maar ook over de plaats van vrouwen in de samenleving.

Jongeren

Welke uitdagingen ziet de voorzitter van de CIL weggelegd voor de Belgische katholieken? Peter Annegarn moet niet lang nadenken: „Dringendste kwestie is de aanstelling van een nieuwe aartsbisschop. Kardinaal Danneels was lang hét gezicht van de Kerk in ons land. Hij sprak met gezag, en als hij iets zei, werd hij beluisterd, ook door niet-katholieken. Een geschikte opvolger vinden zal niet makkelijk zijn.”

Wat voor iemand komt in aanmerking? Annegarn: „In de schoot van de CIL bogen we ons over een profiel. Wij zijn van mening dat de nieuwe aartsbisschop allereerst een echte herder moet zijn, niet per se een geleerde professor, die de beide gemeenschappen in ons landje kerkelijk bij elkaar kan houden. Hij moet ook oog hebben voor wat leeft in de samenleving, met een scherpe aandacht voor de integratie van migranten. En hij moet een hart hebben voor jongeren.”

„Dat laatste is meteen de tweede uitdaging voor de Kerk in België. Zodra de jongeren terug mee zijn, zal ons pessimisme smelten als sneeuw voor de zon. Jarenlang zette ik me, samen met mijn echtgenote, in voor de verloofdenpastoraal. Daar leerde ik dat we veel meer bespreekbaar moeten durven maken. Niet voor de Kerk op zich, maar opdat het evangelie zou voortleven.”

De dringendste kwestie is de opvolging van de kardinaal. Hij moet de Kerk in België samen houden